

## I. Vývoj hudby do poloviny 20. století

Společenská a umělecká situace. Hlavní společenské a historické události, exploze vědeckých poznatků, komunikační síť, základní filosofické tendence, odraz v umění. Str. 5 - 16

Základní stylové tendence. Simultánnost uměleckých proudů a pokus o redukci na pět hlavních tendencí - expresionistickou, neofolklorní, civilizační, konstruktivní a novoklasickou. Str. 6 - 23

Charakter hudební mluvy a hudebního života. Neobyčejná diference hudebního výrazu - melodika, souzvukové principy, rytmická stránka, dynamika a barva, nástrojové obsazení, formová oblast, nový charakter hudebního života. Str. 23 - 26

Období přelomu - kořeny "moderní hudby". Nové prvky u Debussyho, Strausse, Skrjabinova a Mahlera. Str. 26 - 28

Klíčové osobnosti a tvůrčí skupiny. Tvůrčí principy a přínos tvůrčích skupin a jednotlivých skladatelů - 2. vídeňská škola - Schönberg a jeho žáci Berg, Webern - osobnost Igora Stravinského jako Schönbergova protipólu - Eric Satie a Pařížská šestka - vítězství kompoziční techniky u Hindemitha a zvukové novátorství Bély Bartóka. Str. 28 - 57

Další tvůrčí osobnosti a národní celky. Východoevropská hudba - vitalita, bezprostřednost, folklorní prvky: sovětská, polská, rumunská, bulharská aj. hudba se zdůrazněním podílu velkých osobností jako jsou Prokofjev, Šostakovič, Szymanowski aj. Západoevropská hudba - staleté tradice, strukturální propracovanost a kompoziční technika; německá hudba (Křenek, Weill, Orff aj.), francouzská hudba (Roussel, Messiaen aj.), italská, španělská, anglická (důraz na Brittena), belgická, holandská, švédská a vůbec severská hudba. Str. 57 - 69

Mimoevropská hudba - spojení evropských tradic s dalšími podněty, americká hudba (Varèse, Gershwin, Ives, Carter aj.), latinsko-americká a jihoamerická hudba. Str. 69 - 71

Situace hudby ve 30. a 40. letech. Str. 71

Zpětný pohled - pokus o kritický komentář. Estetická kritéria a ideologizace v umění, pohyblivost umělecké hodnoty, proměny hudebního jazyka. Str. 72 - 74

## II. Hudba po druhé světové válce

Společenská a umělecká situace. Složitost poválečné situace, dvě filosofické linie, navázání na předválečný vývoj, nástup nové generace, dvě rovnocenné linie - umírněná a radikální. Str. 75 - 78

Hlavní stylové proudy radikální avantgardy. Nové výtvarné proudy, novátorské hudební proudy - racionální proud dodekafonický a seriální, technicky založená hudba elektroakustická, systémově uvolněná hudba aleatorní a témbrová a multimediální formy (teatralizace hudby, happening, grafická hudba), nové notační záznamy. Str. 78 - 117

Období syntéz, fúzí, návratů a dílčích inovací hudebního jazyka. Zkoumání nových možností v syntéze tradice a novátorství - postmoderní situace ve výtvarném umění a hudbě, polystylová hudba (Schmittke, Berio, Crumb, Rihm, Penderecki aj.), minimální hudba (Reich, Riley, Glass a evropská verze), meditativní a intuitivní hudba, nová vlna elektronické a computerové hudby, syntéza NH, hudba jazzové i rockové oblasti ve spojení s moderní vážnou hudbou. Str. 117 - 145

Hlavní skladatelské osobnosti. Stockhausen, Boulez, Nono, Cage jako představitelé první vlny avantgardy, syntetičtější založení skladatelé 70. a 80. let - Ligeti, Berio, Crumb, Schnittke, Lutoslawski, Penderecki. Str. 145 - 158

Poválečný vývoj v jednotlivých zemích. Situace v hudební tvorbě západních zemí - Německo, Rakousko, Švýcarsko, Holandsko a Belgie, Dánsko, Norsko, Švédsko, Island, Finsko, Francie, Itálie, Španělsko, Anglie, Amerika, Řecko, Izrael, Japonsko. Zvláštnost problematiky východních zemí - Polsko, SSSR, Jugoslávie, Bulharsko, Rumunsko, Maďarsko a Československo. Str. 158 - 175

Závěrečný komentář. Dvě linie poválečné hudby, přílišná šíře hudby, problém porozumění a hodnoty, nutnost různého přístupu k hodnocení současné hudby. Str. 176 - 179